

REDACȚIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Întru Austro-Ungaria:
un an 20 cor pe 1/4
10 cor; pe 1/2 de an
cor., pe 1/4 și 2 cor.
zil de Duminică pe au-
— 4 coroane.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Chestiunea națională.

VI.

Pentru scopul ce mi-am propus astăzi, a cerceta după cauzele apariției chestiunii naționale, nu mi-e nevoie să arat în toate amănuntele sale modul, cum dl Raț, ajutat de justiție și de guvernul ungar, a asediat și luat în sfârșit „Tribuna”. Este suficient dacă voi cita aici un act dresat și iscălit de 12 membri ai comitetului național: Ea-

Con us de motive politice, asupra cărora nu credem de cuvântă a intra de o dată în discuțiune, dl Dr. Ioan Rațiu a cerut pe votul a 6 membri din douăzeci și trei îndreptățiți, a fi înțeles tocmai această situație gravă politică a cere interzicerea judecătoreștii regești ungare pentru chestiunea „Institutului Tipografic” și a titlurilor sale și a alungat prin intervenirea justiției din tipografie pe omul nostru de credere dl T. Liviu Albini și din redacțiunile foilor pe redactorii Ioan Russu-Simianu și G. Bogdan Duică, și astfel a produs în viața noastră publică unul din cele mai triste conflicte.

Exprimându-ne adâncă părere de rău întru violență, cu care dl Dr. Ioan Rațiu a început acest conflict, și ferindu-ne de răspunderea ce am lua asupra noastră dacă contribuim la continuarea lui, nu vom reține la intervenirea judecătorilor noastre. Declarăm însă:

1. că nu am autorizat pe dl Dr. Ioan Rațiu să ceară tocmai acum intervenirea judecătoreștii și cu atât mai puțin a politiei afacerilor interne a le partidului național-român.

2. că considerăm procederea dlui Dr. Ioan Rațiu ca un abuz de încredere.

3. că actele ce dl Dr. Ioan Rațiu va întreprinde de aici înainte, fie în administrațiunea „Institutului Tipografic” și a foilor „Tribuna” și „Foia Poporului”, fie ca președinte al comitetului național român nu vor fi în conformitate cu voința noastră.

Invităm dar pe toți aderenții sinceri ai partidului național român să rămână în rezervă potrivit cu interesele naționale față de ori și ce inițiativă luată de dl Dr. Ioan Rațiu, care nu a corespuns încrederei date într'insul.

1 Ianuarie 1896.

Eugen Brote, vice președinte. Dr. Vasile Macaciu secretar general. Demetriu Comșa, secretar I. Septimiu Albini, secretar II. Nicolau Cristea. Dr. D. P. Barceanu. Aurel Luciu, Dr. I. T. Mera, Gavril Lazăr de Părcăreți. Aurel C. Popovici, Mihail Veliciu, Dr. V. Fodor.

Care va să zică mijloacele prin care a operat dl Rațiu a fost: abuz de încredere, procuror și poliție.

Și prețul? Este cel mai mare, pe-l pute plăti partidul național român. „Tribuna” a fost smulsă cu poliția din mâinile întemeietorilor săi și fortăreața, odinioară mândră și puternică, a fost derimată și rasă până la pământ. Comitetul național, care până aci sta în fruntea mișcării naționale, a ajuns să destitue pe președintele său, și să invite pe membrii partidului să rămână în rezervă.

Să ne desbrăcăm acum de toate pasiunile și să ne întrebăm pe conștiință: Este cu putință ca să se petreacă asemenea lucruri în mijlocul unui partid politic fără ca acesta să fie sguđuit până în temelii? Și dacă partidul, dela care a purces întreaga mișcare națională, este sguđuit până în temelii, ce altă soartă pute avea chestiunea națională decât să dispară de pretutindeni? Dar cine era să o susțină? Străinii? Cele întempletate pe atunci la „Tribuna” și în Comitetul național erau adevărate scandaluri. Apoi prin scandaluri se pute menține interesul deșteptat al fraților noștri din regat, al bărbatilor de stat, al oamenilor politici, și a ziaristicii europene?

În fața scandalurilor ori ce om cum se cade, fie el Român sau străin, fie bărbat de stat sau țeran, se fe-rește și se dă la o parte. Cum pute dar cineva să aștepte că persoane atât de sus puse și atât de circum-specte ca monarhii și diplomații să scape între sine un cuvânt măcar despre cauza noastră, pe care noi însine am trăit-o în noroaie, am tratat-o cu procuror și poliție și am făcut s'o îngropăm de vie prin scandaluri?!

Și dacă cercurile normative în politică și-au întors fața dela noi, era o urmare logică ca și presa europeană să închidă dosarul chestiunii naționale și să amuțească glasurile.

Eugen Brote.

Horánszky ministru. În numărul seu de ieri „Bud. Hirlap” scrie un prim, articol de senzație. Zice că este lucru hotărât ca Horánszky să intre în minister. E chestie numai de vreme. Între Széll și Horánszky există cea mai deplină înțelegere.

Afacerea școalelor din Brașov.

VI.

Paralel cu argumentiunea lor analizată în articolul precedent, „mulțămii” mai susțin, că nu s'a putut obține altă soluție mai bună, pentru-că fostul ministru-president al României, Dl D. A. Sturdza ar fi compromis chestiunea prin atitudinea sa ca șef al guvernului și ca șef al partidului național român.

De acest argument s'a făcut cu deosebire us și abuz de către presa conservatoare din România și de sateliții ei dela noi în nesfârșite discuții, care continuă încă.

Scopul acestei străuitoare campanii nu poate fi altul decât acela de a abate atențiunea opiniei publice dela meritul chestiunii și de a exploata aceasta pentru interese ce sunt străine de fondul ei adevărat. Altcum ce interes ar mai avea, acum că toate s'au terminat, a mai cheltui atâta cerneală și hârtie pentru așa numita „stabilire a responsabilității”? În definitiv este indiferent, cine este de vină, dacă soluțiunea e rea, și cu atât mai indiferent, dacă soluțiunea este bună. În special pe noi Români din statul ungaresc ne preocupă foarte puțin rolul ce au avut în afacere singuraticii bărbai de stat ai României, căci interesul nostru prin-

cipal trebuie să fie concentrat asupra apărării prin puterile noastre proprii a drepturilor noastre legale și natur le.

Încolo n'avem chemarea nici să susținem, nici să combatem pe nici unul din oamenii publici și din partidele din țară. Cu atât mai puțin o vom face acuma, când stau în fața unui fapt complinit, când toată discuția ar fi zadarnică.

Și cu toate acestea nu ne putem dispensa de a privi mai de aproape și de a reduce la adevărata ei valoare acușiunea de mai sus, ridicată contra dlui D. A. Sturdza. Nu o facem pentru a-l apăra pe dsa, căci aceasta nu e treaba noastră și Dl Sturdza pe cât știm, nici n'a solicitat apărarea nimerui, ci o facem pentru că restabilind adevărul, în interesul nostru, sperăm că se va face lumină completă asupra chestiunii.

A compromis, va să zică dl Sturdza chestiunea școalelor din Brașov. Foarte bine; dar prin care fapte ale sale a compromis-o? Prin 2 fapte grave, ni-se răspunde: Prin faptul că a denunțat guvernului ungaresc că școalele dela noi primesc subvenții din România, și prin faptul că, în calitate de șef al guvernului a sstat, dela 1896—1899, plățirea rentei cuvenite școalelor din Brașov.

Să analizăm fie care din aceste două grave acușiuni. Când a denunțat dl D. A. Sturdza guvernului ungaresc, că școalele dela noi primesc subvenții din România? În discursul dsa'le rostit la 25 Septembrie 1894 în întrunirea publică din sala Orfeu, se susține; oare așa să fie? Oare poate fi așa? Să vedem.

În n-rul dela 29 Ian. (10 Febr.) a. e. al „Telegrafului Român” din Sibiu, găsim un articol, din care reproducem din cuvânt în cuvânt următorul pasaj:

„Tot ce s'a întemplet relativ la această subvențiune (e vorba de renta școalelor din Brașov) dela 1860 până la 1875 s'a petrecut publice în parlamentul României și guvernul statului nostru, începând dela absolutisticul ministru austriac Thun până la constituționalul ministru de instrucțiune publică al Ungariei Excelenția sa Trefort a avut deplină cunoștiință despre această subvenție respective donațiune bisericăscă, precum a avut și are cunoștiință despre donățiunea cu care a înzestrat fericitul principe Brancovean biserica orientală ortodoxă din lăuntru cetății Brașovului, și precum știe că „Gustav Adolf Verein-ul” din Germania sprijinește unele biserici sărace protestante din Transilvania, și unele societăți filantropice ajută pe Secui din Moldova, fără ca aceste milostenii pentru biserică să se privească periculoase pentru stat.”

Nici că poate fi altfel. Monarchia noastră are în România reprezentanții sei, cari dispun de un perfect serviciu de informațiuni, așa că în toate chestiunile guvernele noastre sunt foarte bine informate despre tot ce se petrece în România. S'ar putea dar presupune, ca chestiunea rentei, discutată de repetite ori în parlament, figurând decenii d'arândul în budget, să rămână secretă până la 1894, și să-i fi fost rezervat dlui D. A. Sturdza a o „denunța”?

Ne vine greu a și discuta asemenea presupunerii.

Dar să vedem mai departe:

În rescriptul seu de la 18 Aprilie 1898 către Metropolitul Miron, ministrul de culte Wlassics constată însuși, că ordinul Nr. 559 din 1875, prin care se interzicea școalelor din patrie a primi ajutoare de la guverne sau Domnitori străini, a fost „tocmai din incidentul eșirii la iveală a subvențiunii școalelor din Brașov”. Avem dar dovada oficială că cel puțin din 1875 guvernul ungaresc avea cunoștiință despre această „subvenție”, care nu era de cât renta, recunoscută astăzi de același guvern.

Mai sunt însă, precum știm, și alte dovezi oficiale. La 19 Sept. n. 1894 ministrul de externe al monarhiei noastre, contele Gustav Kálnoky a atins aceasta afacere în comisiunea delegațiunii ungare, făcând următoarea declarațiunea:

„Întru cât privește poziția din budget pentru ajutorarea școalelor și a bisericilor române, despre care a făcut mențiune dl delegat Berzeviczy, faptul e cunoscut ministrului; el știe că în budgetul pentru 1894—95, s'a înscris o sumă de 525.000 franci și că 480.000 franci s'au și dat până acum. Dar' această sumă nu sunt un fond de dispoziție, ci o sumă supusă unei contabilități speciale. Potrivit informațiilor ce are ministrul, cea mai mare parte a sumei din urmă și anume 380.000 fr., a trecut la Macedo-Valachiul din Macedonia, unde toate bisericile și școalele sunt subvenționate de către România, de altfel cu știința guvernului turcesc; negreșit restul se distribuie și școalelor și bisericilor din Transilvania, dar' totuși după asigurarea hotărâtă dată de guvernul român, numai școalelor care altfel ar urma să fie închise ori numai acelor biserici care altfel n'ar putea fi clădite, ori care altfel ar urma să se închidă.”

Ei bine, din guvernul român, care a dat ministrului austro ungar aceste informațiuni, aceste „asigurări hotărâte”, dl D. A. Sturdza nu făcea parte, căci atunci D-sa era în opoziție.

Afară de aceea dl D. A. Sturdza și-a rostit pomenitul discurs din sala Orfeu la 25 Sept. st. v., adevă că 12 zile după declarația de mai sus a comitetului Kálnoky. Aceste detalii nu prea genează însă pe gălăgiosii noștri „naționaliști”.

Și în definitiv, ce ne-a spus dl D. A. Sturdza în discursul de la Orfeu despre chestiunea rentei? Cităm verbal: „D-sa știe — e vorba de contele Kálnoky — d. e. că în anul 1893—94 preotul Voina din Brașov a ridicat asupra articolului 82 din budgetul instrucțiunii publice cu mandatul Nr. 169 suma de lei 58.500 și cu mandatul Nr. 1595 suma de 90.000 lei; că dnul Diaconovici, actualul director al „Dreptății” și fost redactor la „Rumänische Revue” a ridicat în același an și asupra aceluiași articol din același budget cu mandatul Nr. 8 suma suma de 40.000 lei. Aceste patru sume dau 190.000 lei. D-sa știe că în anul 1894—95 din articolul 47 al budgetului cultelor și instrucțiunii publice s'au ridicat de preotul Voina din Brașov, cu mandatul Nr. 54, suma de 58.500 lei și cu mandatul Nr. 1854 suma de 45.000 lei, precum dl Diaconovici, directorul „Dreptății” cu mandatul Nr. 1159, suma de 2000 lei și Aurel Murășanu, cu

mandatul Nr. 4543 suma de 5000 lei. Aceste patru sume fac 110.500 lei. Totalul acestor opt condee din doi ani dă 800.500 lei.

Ei bine, e aci vorba de subvenționarea școlilor de la noi? E vorba în special de renta școlilor din Brașov. De loc! Ni se pare, din contră că e vorba de niște sume considerabile, cu mult mai mari de cât renta stabilită în bugetul României, ridicate din ministerul ținut pe atunci, din întâmplare, tocmai de dl D. Ionescu, de câtră niște persoane, pe care astăzi, fatală coincidență, le regăsim în diferite grupări ale „mulțumitorilor”. Pe deasupra acei Onorabili domni mai erau și directori, redactori, sau în legătură cu redacțiile unor amintite ziare de la noi, cari pe atunci erau în luptă fățișă cu partidul nostru național și combăteau, alături cu Maghiarii, cu extremă înverșunare memorabila acțiune a Memorandului și pe conducătorii ei a'cești de obște românilor de la noi.

Eată dar' ce a „denunțat” dl D. A. Sturdza! Bine a făcut dl Sturdza prin aceasta, sau n'a făcut bine, aceasta o va hotări istoria nepărtinitoare.

Din Dietă.

— Ședința dela 3 Martie. —

Ovėsul lui Ugron.

Înainte de-a se trece la ordinea zilei — la desbaterea asupra bugetului ministeriului de comerț, — camera ungară a avut Sâmbăta trecută să se ocupe de-o afacere curioasă. „Egyetértés” (foaia lui Eötvös Károly) și „Magyar Szó”, organul lui Bánffy, de mai multe zile încoace făceau anume aspre învinuiri Sécuiului Ugron Gábor, pentru-că ăsta a vândut niște ovės erariului militar. Din această pricină numitele for il terfelesc rău pe deputatul sécui și accentuează incompatibilitatea pentru dñsul, ca deputat. — Astfel fiind, în această ședință a luat pe Ugron în apărare deputatul Rakovszky István, arătând că tocmai între oameni din partidul „liberal” se găsece casurile de incompatibilitate între deputați, căci aceia se îndulcesc din toate. Învinuiește comisiunea căreia 'i-s-au dat spre rezolvare afacerile de incompatibilitate, dar' care nu isprăvește chiar nimic, ci amână intenționat hotărîrea asupra acestor casuri. Ugron este huiduit pe tema aceasta — a zis Rakovszky — numai fiind-că e în opoziție.

După Rakovszky a vorbit apoi la acest obiect deputatul Olay Lajos, împotriva lui Ugron și a cerut cu insistență să se recunoască pentru Ugron cazul de incompatibilitate. Afacerea s'a dat, în urmă, comisiunii competente, și s'a trecut apoi la desbaterea asupra bugetului ministeriului de comerț.

Primul orator la acest obiect a fost Jvánovics Jván, care a vorbit despre greutățile multe, cu cari se luptă micii industriași din țeară. După dñsul a urmt deputatul Major Ferencz, care a solicitat măsuri și reprezentanță mai corectă pentru interesele comerțului unguresc în Balcani. Kovács Pál a vorbit despre chestia canalelor din țeară, ear Komjáthy Béla despre politica comercială a Ungariei. La urmă Gajáry Ödön a înștiințat și el cas de incompatibilitate pentru deputatul Tallian Béla, care este ales membru în societatea de Bănci.

„VICTORIA.”

(Adunarea generală ținută ieri.)

Institutul de credit și economii „Victoria” și-a ținut ieri a douăsprezecea adunare generală, sub presidenția d-lui D. Bonciu, notar public în Arad și president al comitetului de administrație.

Au fost de față acționarii numeroși. Între ei însemnăm numele d-lor M. Veliciu, Dr. C. Ardelean (Chișineu), G. Fejer (B. Ineu), Dr. Vesa (Socodor), G. Popovici (Șiria), Dr. N. Ciacian, Bodrogian (Pecica), Ardelea, notar, (Sintea) Aug. Beleş (Șimand) Mladin (Șilindia), Marienescu (Lipova), I. Codrean (Șicliu), Dr. Brădean (Bozovici), ear din loc d-nii Bonciu, Dr. Oncu, Dr. Vuia Truța, Ciorogariu, Dr. Suciu, Dr. Ispravnic, Dr. Lazar, Răicu, Herbiu, Caracioni, R. Vașian etc. et. precum și numeroși țerani fruntași din Curtici, Arad, Șicliu și alte comune.

Asupra amănuntelor cu cifre nu ne estindem. Din bilanțul și raportul publicat deja, cititorii nostri cunosc starea înfloritoare a acestui institut condus cu cinste și pricepere.

Notăm numai că totul a decurs în bună pace, n'a fost un singur glas distonant și venind rëndul la alegere, s'au ales cu unanimitatea voturilor membrii în direcție dñii Dr. G. Vuia și R. Ciorogariu, ear în consiliul de censored-nii Dimitrie M. Ardelean, Ioan Ardelean, Ioan Belle, Augustin Boțocu, Ioan Burdan, Ioan Codrean, Petru I. Comșa, Zaharie Cuparescu, Dimitrie Dobru, Ioan Groza, G. Iancovici, Gavrilă Lazar, Constantin Gurban, Iuliu Herbay G. Lazar, George Mladin, Isaia Monția, Demetriu Muscan, Dimitrie F. Negrean, Ignatziu Pavlovici, Ioan Petrușiu, George Purcariu, Nicolau Roxin, Petru Secula, Gerasim Serb, George Sida, Dr. Lazar Simon, Paul Tempea, Nicolau Urs, Romul Vașian, Nicolau Zigre.

După adunare, ca de regulă, masă comună și veselă, în restaurantul „Millenium”.

Din presa României.

„Foaia Populară”, numărul din urmă, aduce portretul d-lui T. Maiorescu pe care îl felicită cu prilegiul împlinirii a 60 ani de viață și arată meritele sale literare.

Aduce în același timp și portretul d-lui D. A. Sturdza, scriind cu acest prilej următoarele:

„În salonul elegant al societății de muzică „Liedertafel” tinerii membri ai partidului liberal național au ținut să dea, ca o contra lovitură afirmațiilor conservatorilor în chestia rentei din Brașov, o dovadă viasă că veneratul academician, dl D. Mitrie Sturdza, s'a purtat ca un mare și bun patriot în chestia care a pasionat multă vreme spiritele.

Fără îndoială, că pertractarea unei asemenea manifestări în momentele când se aduceau, încă odată, dela băncile Parlamentului, acușări unui fost conducător de guvern și actual șef de partid, era de o însemnătate, nu numai politică, dar și națională fără seamăn de mare.

Am mai spus o și în alte rânduri, și accentuăm și astăzi, că moravurile noastre politice, departe de a fi pure, sunt de o barbarie revoltătoare. Dacă avem scoli inferioare, secundare și superioare, pentru învățământul propriu zis, cari fac din noi niște mici savanți, apoi cultura politică a rămas cu desăvârșire lipsită de o îngrijire deosebită: n'avem noțiunile bune credințe încă nici în germent.

Suntem răi oameni și răi Români! Ne terfelim unul pe altul fără milă, ne omorim și ne acușăm, ne pângărim partid pe partid, și ne spunem reciproc atâtea acușături, încât un simplu spectator străin ar crede că în țara asta, de gîntă latină, nu există nici un om cinstit, nici un patriot, nici un om de inimă, ci Traian ar fi adus aci o colonie de toate lepădăturile Romei.

Trebue începută—și dela cel mai se cere aceasta, o acțiune de reacție.

Să nu adăpăm e piil noștri în această atmosferă otrăvită de insulte și trivialități, în care acușările cele mai grele, pe care nici unul străin de neamul și aspirațiunile noastre n'ar trebui să le aruncăm, răsună la ori-ce pas.

Să mai desinfecțăm barbarele noastre moravuri politice, să dăm celor cari vor fi

mâne conducătorii, pilda că lupta pentru guvernare nu ne răpește rațiunea, nu omoară în noi bunul simț și dragostea de al noștri”.

Dl Al. Ciurcu, în urma votului Camerii, care a respins propunerea sa făcută în favorul ardelenilor și a celorlalți Români emigrați în România, și a dat demi ia din directoratul ziarului „Timpul”.

Un mic răspuns.

Într'o corespondență scrisă probabil d'un epileptic, caei e plină de insulte, ori de un paraponisist, caei e plină și de ură, „Gazeta” în numărul ei de Sâmbătă se ocupă de „situația generală” din diecesa Aradului. Ascutișul corespondenței este îndreptat încontra amicilor noștri. Nu e epitet, pe care si nu-l arunce asupra episcopului Goldiș și asupra sfetnicilor din giurul său. Și earășii nu e laudă pe care să n'o încarce asupra Prea Cuviosului și modestului monach Augustin Hamsea.

Atâtea pentru-ca să se vadă sorzinta corespondenței.

Cât despre acușări, nu precizează de cât un singur fapt: întărirea de protopop al Belințului.

Vom reveni asupra acestei chestiuni tratând-o separat.

Aci vrem să facem numai următoarele observări: purificarea, de care se plânge corespondentul, în realitate abea e la începutul ei. Că este însă de necesar ca de urgență să se purifice radical, toate din giurul consistorului, precum și înafară, în diecesă, dovedește tocmai corespondența din „Gazeta”. Bunătății și blândeții Episcopului Goldiș, ceata între cari se află certați cu legea, în loc să fie mulțumitoare, se arată obraznică.... De sabie vor muri însă cei ce cu sabie umblă și în propriile păcate se vor scufunda cei plini de patimă!

CASUL DELA BELINȚ.

S'a întemplat adevă — într'un cerc electoral din eparchia Caransebeșului — ca dl Coriolan Brediceanu, imaculatul naționalist din Lugoj, să cadă la alegerile pentru congresul național bisericesc. Și ceea ce mai ales dovedește ingratitudea acestui popor: dl Brediceanu nici măcar n'a căzut glorios, într'o luptă cu adversar de talia D sale, ci față de un tînăr avocat, care mai ieri-alaltăieri scria încă în cancelaria D-sale....

Cum se va intruni acum un congres național bisericesc fără să audă la apelul nominal vocea sonoră și fără să vadă figura vechnie radioasă a mândrului Coriolan? D-zeu sfântu o știe.

Primejdia cea mare este însă că s'ar putea întempla ca marele tribun să nu ajungă nici în sinod.... Vă puteți închipui furtuna din sufletul nobil al faimosului lugojan? Cum o să stea dl Mocsonyi fără să aibă alături pe adjutantul său? Și mai presus de toate: ce se face biserica fără sfulat luminatului său fiu Coriolan?..

N'ar fi însă Bredicean, dacă n'ar fi sired dl Coriolan. Pe tăcute — credea el și cu o diplomație pe care e capabil s'o cohoare cel puțin de la — Machiavelli, destul că s'a pus pe lucru, așa că pe când veni treaba să se aleagă protopop la Belinț, cel din consistorul arădan se pomeniră că cercul Belințului se dirige din cancelaria Brediceanului.... Membrii în sinodul protopopesc s'au ales cu deosebire lugojeni, va să zică oameni dintr'o altă diecesă....

Cum și cu ce mijloace, nu insistăm. Destul că venind rëndul să se întărească noul protopop, consistorul nu de actualul ci de fostul episcop alcătuit, cu majoritate de 15 voturi contra 5 a confirmat pe candidatul combătut de dl Brediceanu. Cu toate că dl Coriolan pentru a teroriza — că D-sa stie să fie și mare tiran — a trimis pe la consistor pănă și deputații, cu marșruța să amenințe că vor trece altfel la unire, doar' doar' vor îndupleca pe episcopul....

Păzitor cu sfințenie a constituției bisericești, episcopul a făcut însă conform nu a stăruințelor streine de petrivit votului consistorului....

Verba e însă că așa nu s'a acționat pentru dl Brediceanu nici măcar un cât un protopopiat, lui, cel cu mintea în cât ar ști cărmul o țeară....

Trimis a deci superbul Coriolan Arad pe cel mai negru caporal doar' va speria consistorul și va nod în papură, să apeleze adevărat să-țrăit de cele doue treimi ale consistorului.... Pentru că nu se poate: protopop e numai cel votat de Arde Rotariu, Putici (din Timișoara) și Hamsea, acești desinteresați și fără profit ai de D-zeu binecuvântatei diece Aradului!

Și trimis-au „neamurile” și corongor corespondență la „Gazeta”, plânguitor ca Eremie pe ruinele Ierusalimului, că putut întregi domnia lor încă cu un topopiat, ci rămas-au Voicu și cu Parén (pardon!) stingheri în mijlocul atător țoșii, cari nu vor să plângă după sistem!....

Ear' în preajma introducerii protopop, cercat-au să aște patimile nimii și să provoace scandal în biserică! Răsunarea ce numai în suflete mici rădăcini, 'i-au făcut să ridice toporul lovească în altarul cărui strigă mare că se închină cu evlavie!

Ecce homo!

Poporul nostru este însă inteligent, nu se ia după sfaturile panglicarilor, că zadarnic dl Brediceanu și compania agitată zile întregi, doar—doar vor scandal la instalarea noului protopop, porul își cunoaște oamenii. De aceia treg tractul Belințului a fost ieri în toare. Pe comisarul consistorial, dl și pe noul protopop dl Serbu, l'au cu treascuri, banderiu și ovațiuni siaste....

Coriolan — fuit!

De pe Crișul-alb.

O pertractare judecătorească. Mier în 16/28 Februarie s'a ținut la judecăt cercuală din Buteni o pertractare în de deliecte religioare.

În comuna Bontest (protop. Buteni) ziua de 1 Ian. n. a. c. avea să se mmentată femeia Maria Coțoi de confesiar gr.-or. Neputul și nepoata sa, niște care au început și ei a umbla la adunareșă porecliților „pocăiți”; ca să dreptul și competența bisericești precum voința răposatei, n'au încunoscintat pe menea despre cas, ci în ascuns s'au cu ortacii lor rățeciți din loc și jur, usurpând dreptul altora — să îngroapă răposata, vind prin aceasta să dovedească lumii, autoritatea, puterea și ignoranța.

Întelegând despre lucru, antistia eomunală și bisericească — în absența tului local Teodor Rada și la însușirea acestuia — a chemat la înmormântare preotul din Zeldiș-Saturu Traian Magi și ziua numită la 2 ore d. a.

La timpul fixat, numitul preot cușătorul G. Grozav, cu cantorii și prund nistranți s'au și prezentat la casa tua-ă. Aici însă rățeciții porecliți „pocăiți” începuse cântările lor asaltând de tot, lia mortuară și împedecând cu spate domod sfortat intrarea noul veniților. Preotul însă totuși și-a deschis loc printre țit, dinpreună cu învățătorul, judele Ioan epitropii Marcu Ilea și Vasilie Barbut în ocupat masa. Luați la răspundere volnicie și provocați să părăsească s'au opus, începând să facă vrajbă, care să d-generaze la urmă: neprevăzute, că la blicul de afară și cei ce alergau încă, atitudine amenințătoare contra lor. Lebele frumoase însă și după ce la ceapre preotului celebrant — întrevenind jude și cu ceialați anti-Y — rățeciții fost delatru și aduși la reson.

Serviciul s'a putut apoi începe curs în liniște, pănă după scoaterea lui, când nepotul răposatei a mers cu cutiț și a șters semnul crucii, făcut în cursul sfeștaniei, ear' altul a început să făma crucea. La acestea publicul era să erumpă, dar' la provocare să niște și la asigurare, că delictușii vor fi urmăriți pe calea legii, — ordinea stabilit.

În urmarea acestora, preotul celebrant a și făcut acțiune contra alor 7 indivi

...șilor, pentru conturbare în exer-
religiunii și delicta contra religiei.
La pertractarea din 23 Febr. însă gu-
pocăit se pusese bine pe negate,
adu se acum blânzi și domoli, cu toate
mulțime de martori au dovedit toate
ile lor.

Pertractarea a durat dela 9 ore dim.
la 7 seara. Acusa — conform noui
durt penale, a sustinu to substitutul
curor *Domonkos István*, care în tot
sul pertractării a făcut multe intero-
ambelor părți, căutând a se convinge
plin despre toate momentele acusei și
elictelor.

După finirea pertractării, numitul pro-
substitut, a ținut un pledoar care
face fală ort-cărui jurist. Marturisesc
rbirea sa, rostită într'un elan de con-
re și cu o gravitate convingătoare și
ătoare: avertisând patimile ome-
dela resvătirea contra legilor divine
caue-positiv, sbiciuind fără-de-legea,
nd ordinea morală și socială, manifes-
în același temp clemența și indulgența
ș posibilă și față de delictuenți —
risesc zic, că m'a impresionat adânc
a adus la convingerea, că dacă toți
sorii justiției ar fi așa la fel, morala
ș ar sta pe alt picior.

De încheiere amintesc, că la propune-
ocurorului judecătoria 'i-a declarat pe
ș de vinovați, — judecând pe 4 din-
i, la câte 8 zile *reclusiune* și câte 10
ine cătră stat, ear' pe 3 la câte 10 zile,
oroane și toți în comun la suportarea
lor celorlalte.

Procurorul s'a mulțumit cu sentința,
amnații au insinuat apelată.

E trist destul, că amăgitorii fără că-
u atrag în căile rătăcirii pe unii o-
nepricuși de ai noștri, cari lăsân-
e atrași în curse, plecând pe acele căi
tălnindu-se cu fără-de-legea, e foarte
ral să ajungă apoi și în certare cu drep-
i legea.

Păzască D-zeu de rătăcirii pe oamenii

Un martore.

NOUȚĂȚI

Arad, 5 Martie 1900.

Iarna în Martie. Cu începere din 1-a
ie calendarial nou s'a pornit o adevă-
iarnă în toate părțile țării. Eri și azi
te termometrul arată 6—7 grade Cel-
sub zero și în părțile noastre. Mai mare
rul însă la munți.

Vijelie pe Marea Adriatică. Se tele-
ază din Fiume, că Vineri o vijelie
) infricoșată a bătuit pe Marea-Adria-
Vaporul austriac „San-Marino”, voin-
e scutească în portul Fiumei dinaintea
iei, a fost resturnat în valuri, astfel.
ersonalul 'și-a căutat scăparea prin
un matroz însă s'a înecat. Catastrofa
ntâmplat în apropiere de Moseniere.

Demonstrația prințeselor. Se scrie
Viena, că la ultimul piknik al aristoa-
el, la care a luat parte din partea ca-
lomnitoare prințesele Ludovic Victor și
multe prințese, despre care am mai
tit, s'au mai petrecut următoarele:

În decursul piknikului, unul dintre
giori, contele Sz echenyi Péter, fiul mi-
ului din Berlin, a arangiat ceardaș
perechi s'au pornit la joc: prințul
Miksa, contele Karolyi Mihaly și con-
Sz echenyi Péter cu dansatoarele. Abia
șă ceardașul și se auziră plături.
strerupse dansul și prințul Taxis strigă
nat: Wer zischt hier? (Cine plătie
). Pe urmă prințul Taxis, cu cei doi
unguri părși salonul de dans, fă-
observația că nu rămân într'o socie-
unde se insultă ceardașul.

A doua zi asemenea s'a ținut piknik
re au luat parte aceleași prințese. Cum
e după regulamentul de curte, prin-
e singure își invită dansatorul. Contele
enyi Péter înainte de cele petrecute,
auna a fost distins. La serata aceasta

însă nu l'a invitat nici o princesă la dans.
Toți consideră acest fapt ca demonstrație
contra ciadașului din preseară

Atentat în contra trenului. Se comu-
nică știrea, că trenul accelerat Budapesta —
București zilele acestea a fost amenințat
de-o mare primejdie în apropiere de co-
muna Jablanța, lângă Mehadia. Vr'un su-
flet negru făcuse anume o adevărată bari-
cadă de trunchieri de lemn de-a curmezi-
șul șinelor în calea trenului. A fost o mare
rorocire, că mașinistul, deși era întunerec,
a observat încă la vremea atentatului, și ast-
fel cu mare greutate a putut opri trenul,
scăpând din enorma primejdie pe mulțime
de pasageri.

Peregrinaj român la Roma. Citim în
„Unirea” următoarele:

„Aflăm din partea cea mai competentă,
că lucrările pentru aranjarea unui peregrina-
j român la Roma se continuă cu mult
succes. De data aceasta facem cunoscut,
că prețul unui bilet de cl. I. dus și întors,
cu întreagă proviziunea în Roma, unde pe-
regrinul vor sta 10 zile, nu costă de cât
300 cor., cl. II. 240 cor. și cl. III. 140 cor.
Calătoria se va face la sfârșitul lunii Sep-
temvrie, probabil la 26 n. Prețurile se so-
cotesc de la Pesta și înapoi. Până la Fiume
se va călători cu trenul, de aci cu vaporul
până la Ancona, și apoi ear cu trenul până
la Roma. Un bilet de călătorie e valabil
45 zile. De la Roma, cel ce vor, pot se
continue calea mai de parte la Paris”.

Inebunit. Notarul public reg. Dr *Voj-
mits Lajos* din Zenta, care se bucura de
multă vază în Bacța, a nebunit zilele tre-
cute. La miezul nopții s'a sculat din pat,
a alergat la poștă și pe o blanșetă a dat
următoarea telegramă: „Împăratului Wil-
helm în Berlin. Toți șin despre mine, că
sunt nebun. Hotărârea o încredințez Maj-
sății Tale. Răspuns plătit.—Lajos”. Oficia-
ntul s'a mirat mult de asta și la început
credea, că e o glumă de carnaval.—În ade-
văr însă bietul om înnebunise. De aci s'a
dus la doi prieteni advocați, pe care 'i-a
sculat din somn și 'i-a dus la sine acasă,
unde 'i-a tractat cu șampanie, care o co-
mandase tot peste noapte. Prietenii s'el încă
au observat îndată, că nu e bine și au tri-
mis după medic, care a constatat alienația
completă. A rămas lângă bolnav până di-
mineața, când acesta a început să devină
tot mai infuriat: a sărit pe fereaștră afară
la stradă și gătua pe cine numai îi ieșea
în cale.—A fost dus apoi la casa de sănă-
tate din Budapesta.

Catastrofă mare s'a întâmplat
lângă Varșovia. O mașină a căii fe-
rate s'a ciocnit cu un tren de per-
soane. Sunt 25 morți, 32 răniți. Au
fost sfărmate 6 vagoane.

Inșelătorie de milioane. Din Palermo
se telegrafează: Procesul Mafiei și al lui
Palizzolo dispăre cu totul în fața unei uriașe
inșelătorii, care a fost descoperită zilele
trecute în Palermo. S'a constatat anume
că patru din cei dintâi fruntași ai orașului
au făcut un testament fals, ca s'ajungă la
o moștenire de două milioane. Se cheamă:
contele *Badia*, cavalerul *Taighio*, avocatul
Lonardi și proprietarul *Musso*, cari toți
patru au fost prinși și arestați.

Cel mai scump ziar din lume. — A
trecut o lună de când *Klondyke* are tipo-
grafia și un ziar.

Tipografia e mică de tot și s' poate nu-
mai un singur ziar *Dawson Daily News*.
Sub titlu său vin nostimele răduri: Noutăți,
dacă suot.

Klondyke are o singură stație de tele-
graf și se poate telegrafia direct la Paris
cu 4 lei pentru fie-care cuvânt, dar nu se pare
scump, când te gândești că un ou e mai
scump de 5 lei. Ei nu prea telegrafează în
Europa, nu-și bat capul cu întâmplările de
aci, le plac mult informațiunile locale.

În ziarul lor cetești informațiuni în
felul următor: Foameta nu se amenință.
20.000 tonne de alimente sunt pe drum
spre districtul *Inkon* ce ne sosesc. De oare-
ce în țeara auralui, furturi sunt prea dese
are și o rubrică de informațiuni variate
pentru acest scop.

Între aranjuri se citesc următoarele,
cisme de călșrie, foarte eștine: cu 110 lei
părechia și aci se vind.

Un exemplar al ziarului se vinde 1
leu 50 bani. Abonamentele: pe 6 luni 110
lei, pe 1 an 175 lei. Pe seama locuitorilor
săraci apare ediție separată cu 6 lei pe
șeptemână. Aci toate sunt scumpe, de aceea
și un culegător de litere are zilnic 13C lei.

Maghiarii din America în primejdie.
Sub acest titlu în numărul de eri al zia-
rului „Magyarország” cetim următoarele:
„Polipul panslavismului, care totul vrea să
înghită, își întinde brațele și asupra Ame-
ricii, voin- să cucerească pentru sine pe
Maghiarii, cari s'au desfăcut de către țeara-
mamă. Sunt în mare primejdie acești com-
patrioți ai noștri de acolo, și n'e teamă,
că, dacă nu le dăm ajutor la vreme, o să-
i și pierdem. Avem noroc în preotul *Kováts*
Kálmán din Keesport, care cu tot focul
inimei sale juvenile și cu trezie petrece
munca rublelor, pornind o acțiune de apă-
rare a Maghiarilor de acolo. Mai întâiu e
vorba să se facă un altar pompos pentru
unica biserică ungurească din Pensylvania,
pentru că aceasta să fie simbolul vecinic
al patriei maghiare, care nu-și uită de fiil
șei nici în depărtare”. — Dând apoi un es-
tras din scrisoarea numitului preot, care
cere milă dela societatea maghiară de-
acasă, „Magyarország” îndeamnă și ea pu-
blicul maghiar să grăbească cu ajutorul
spre acest scop.

Căți oficezi au ajuns prizonieri cu
Kronje După cum a făcut lordul Roberts
arătare, deodată cu Cronje au căzut priso-
nieri 45 de oficeri burii.

Așadară din partea transvalilor au
căzut prizonieri 9 oficeri și 10 suboficeri,
și 16 suboficeri, din partea orangilor 8
eficieri și 10 suboficieri.

După statistica oficiului de rășboin,
până acum au ajuns prinsonieri 183 oficeri
englezi, ear' din partea burilor în alte
lupte abia 10, prin urmare raportul e
destul de respectabil. Proporția e și mai în
favorul burilor dacă adăogăm, că până în 24
Februarie au căzut, au fost răniți și au
murit de boale 791 oficeri englezi, la cari
se mai adăogă cei 100 oficieri englezi, cari
au căzut și au rămas răniți când s'a ase-
diat *Ladysmitul*, pe când în decursul luptei
n'a căzut nici un oficer bur și n'au fost
răniți mai mult de 150.

În ceea ce privesc perderile totale
ale englezilor, după statistica din 24
Februarie din partea lor sunt 14 326 de
oameni, la cari se mai adăogă pierderea
garnisoanei de la *Ladysmith* 1195 de
oameni, laola'tă sunt 15 731 suflete. Ear'
din partea burilor cu capitularea lui *Kronje*
împună abia au p'rdut 6—7 mii de
oameni. Dacă burii vor face statistica per-
derilor nu au tocmai motiv să despereze.

Măncătorii de oameni din Congo. —
Agenția Reuter a primit știri cu adevărat
îngrozitoare despre un trib de canibali,
adeckă măncători de oameni de pe lângă
Kassat din Kongo. Persoana de la care a
primit Agenția Reuter informațiile e căpe-
tenie misiunii americane din Londra.

După informațiile primite, *Zappazapsii*,
un înflorător trib de canibali, cari au făcut
o mulțime de mișelii și se ocupă cu co-
merțul sclavilor, au năvălit în zilele din
urmă asupra unor localități din apropierea
stațiunii *Ibansi*, au prefăcut casele în ce-
nușă și au luat o parte din locuitori ca
sclavi. Misiunea din *Luebo* trimise un mi-
sionar spre a cerceta lucrurile. Acesta sosi
la un lagăr împrejmuit cu șanșuri îndărătul
cărora se adăposteau *Zappazapsii*. Aci adu-
seră canibali pe căpeteniile și persoanele
principale din localitățile jefuite; numărul ro-
bilor împreună cu al femeilor lor se ridică
la 500. *Zappazapsii* le cerură un însemnat
tribut de sclavi, ivoriu și alte lucruri.

De oare-ce oamenii nu l' putură plăti
fură ucii. Numai foarte puțini scăpară. Mi-
sionarul văzu de la 40 până la 50 de ca-
davre. De pe trei cadavre carnea era tă-
iată. Alte cadavre erau ciopărțite. Misiona-
rul n'ai văzu tăiate 81 mâni drepte cari
trebuiau să fie trimise funcționarului de
Stat din *Suluaburg* ca semn că *Zappazapsii*
știu să ducă la bun capăt afacerile înce-
pute Șesezeci de femei le serveau ca
sclave. Misionarul mai văzu o flamură a
Statului Congo atârnată sus într'o prăjină.
Opt puști se aflau de asemeni în lagăr,
șease erau din armata regulată și două

sistem *Martini-Henri*. Șeful bandei declară
că aceste arme i-au fost date de funcțio-
narul de Stat din *Suluaburg* sub autorita-
tea căruia, a mai declarat șeful, lucrează
banda.

Necrolog. Înregistrăm cu regret ur-
mătorul anunț: „Subscrișiți p'truști de cea
mai profundă durere, aducem la cunoștința
tuturor rudenilor, amicilor și cunoscuților,
că *Alexandra Bradean născ. Onu*, în urma
unui scurt morb, în anul al 60 lea al etății
și în al 35-lea al fericitei sale cășătorii
și-a dat nobilul său suflet în mânil Cre-
atorului Joi în 17 Februarie v. (1 Martie n.)
a. c. Rămășițele pământești ale defunctei
se vor depune spre vecinică odihnă în 18
Februarie v. (2 Martie n.) a. c. la oarele
2 d. am. — în țarină. *Lipova*, 17 Februa-
rie v. (1 Martie n.) 1900.

„Fie-i țarina ușoară și memoria eternă!”

Sabina Brădean, *Aurelia Petran*, *Victo-
ria Putici*, *Livia Santo*, *Juliu Onu*, *Eufro-
sia Papp*, *Draghina Onu*, ca nepoți. *Nicolau*
Bradean, ca soț. *Dr. At. Bradean* și soția
Gabriela, ca fi. *Stefan Onu Inv.*, *Liubomir*
Onu, *Romul Onu*, ca frați.

„Ungaria și Ovreimea” Sub acest
titlu a apărut în Budapesta un voluminos
op politic și economic din peana lui *Petras-
sevich Géza*, un tinăr publicist și scriitor
economic, care și până acum s'a ocupat
în mai mulți articoli de ziar cu chestia
ovreească. Opul se estinde pe 208 pagini,
costă 3 coroane și se poate comanda la
„*Szent Gellért*” kath. mîintezet” în Buda-
pesta, VIII. strada *Prater* Nr. 44.

Un fost comerciant, versat în toate
afacerile de comerciu, precum și în con-
tabilitate, își caută un loc fie ca conducă-
tor de prăvălie (dughian), fie ca contabil
sau corespondent la vre-o casă de comerciu
din oraș sau comitat, ori ca administrator
la vr'o moșie.

Informațiuni mai de aproape la adm.
„*Tribuna* Poporului”.

CUGETĂRI.

Adese-ori, dintr'un suris faci o poemă
dintr'un cuvânt o tragedie.

Nobleța unui suflet constă în a ști să
se respecte pe sine.

Vorbirea de rău arată un spirit ne
cultivat.

Egoismul nu încapă decât în sufletele
joasnice.

Poșta redacției.

Belazeca. Presintend D-ta doveză dela
cartea fonduară că ai realitățile, numitul
domn își va exopera ușor împrumutul.

ULTIME ȘTIRI

Rășboiul buro-englez. Nici o
știre pozitivă. Ambele armate se pre-
gătesc de lupta decisivă. Nu se știe
însă dacă viitoarea lătelie se va da în
Oranje ori lordul *Roberts* va merge de-a
dreptul spre *Transvaal*.

Decamdată trupele lui *Joubert*
sunt concentrate la *Osfontel* ear' *Ro-
berts* a plecat dela *Kimberley* spre *Blon-
fontein*.

Cronje și tovarășii sei a ajuns la
Capstadt. El e însoțit și de nevasta sa.

Krüger a sosit în Oranje, pentru
a se sfătui cu *Steyn*, presidentul
acestui stat.

Camera italiană, în urma obstrucțiunii
oposiției, e incapabilă de a mai lucra. Se
asigură că ea va fi disolvată. Alegerile
s'ar face în Maiu.

Editor: *Aurel Popovici-Barcianu*.
Red. respons.: *Ioan Russu Șirianu*.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 5 Martie

	Arad:	B. Pesta
Grâu Aprilie fl.	6.80—7.10 fl.	7.71—7.74
Cucuruz Mai		5.09—5.10
vechiu	4.20—4.30	5.20—5.50
Orz vechiu	5.20—5.80	5.65—6.60
nou	5.40—5.50	
Secară Apr.	5.40—5.50	6.42—6.48
vechiu	"	6.10—6.35
Ovăș Apr.	4.30—4.40	

Cursul pieții din Arad.

Hartie-monetă română	Camp. fl.	9-48	vând	9.59
Lire turcești				19.—
Imperiali (15 R. aur)		18.90		12.—
Ruble rusești 100 k		126.—		5.68
Galbeni		5.58		9.58
Napoleon-d'ori		9.48		58.98
100 Marce germane		58.50		12.56
Livre sterling		11.90		

Spirit:

	21 Ian.
Spirit rafinat; cu toptanu	55.50
" " cu micu	56.50
" brut cu toptanu	54.50
" " cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr.	p. kg.
bătrâni 320—380 kg.	40—42		
tineri 320—390	44—44.5		
" 250—390	44—45		
" până 250	45—46		
mijlocie 240—260	47.5—48		

O carte bună Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.” editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 85 cr. Materialul tratat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiuinea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.” (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Terile aparținătoare Ungariei. Europa în genere.” La toate capitulele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

„Biblioteca Teatrală”, apare în Brașov editia Societății de teatru Român. Broșura, 7 cuprinde „Unde dai și unde creapă”, comedie în 2 acte Al. Cosmar, localisată de Iuliu Popescu. Numele dlui Iulia Popescu, mai ales ca traducător și localisator al mai multor piese de teatru, este cunoscut și apreciat la noi. D-sa a tradus și „Bustul”, jucat cu atâta succes de diletanții români din Sibiu, înainte cu 5 ani. Piesa de mai sus desigur va fi primită cu plăcere și diletanții români vor juca-o cu predilecție. Noi o recomandăm cu toată căldura. Este o localisare bună a unei piese teatrale de valoare.

A apărut în editura de arte grafice „Minerva” din București „Călimdarul Minervei” pe anul 1900 cuprinde o mulțime de lucruri frumoase și instructive.

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călimdar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului”

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului”

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului”

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. prețul	— — — — —	cor. —.60 fl.
2.) „Amicu Poporului” — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	— — — — —	„ 1.— ”
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	— — — — —	„ 2.— ”
4.) „Judecătorile cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	„ —80 ”
5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățianu, prețul	— — — — —	„ 2.— ”
6.) „Principiile politice”, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățianu —prețul	— — — — —	„ 4.— ”
7.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	— — — — —	„ 2.50 ”
8.) „Războiul pentru neatârare” și „Povestea unei coroane de oțel” ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	— — — — —	„ 1.20 ”
Prețul „Coroanei”	— — — — —	„ 1.60 ”
9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula născ. Truția — prețul	— — — — —	„ 1.— ”
10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, prețul	— — — — —	„ 1.— ”
11.) „Teoria Dramel” — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	— — — — —	„ 3.60 ”
12.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu. Preț:	— — — — —	„ 1.60 ”
13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț. Preț.	— — — — —	„ 5.— ”
14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Sceopul, preț	— — — — —	„ 1.50 ”
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	— — — — —	„ 1.20 ”
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.